

Những bài thơ ở lại - Bài 1

EM LÀ LÁ, EM LÀ CHIẾC LÁ NGHE NỒNG NÀN HƠI THỞ CỦA ANH

Bài thơ ấy chưa được đặt tên. Nó được một người bạn viết ra từ tháng 4/1997. Đến nay, qua 27 năm, trang giấy nhỏ xé ra từ một cuốn tay để chép bài thơ bây giờ đã bạc màu, chữ cũng đã nhòe, nhưng nỗi buồn thì vẫn thế...

Vẫn còn đây, nguyên vẹn bài thơ ấy:

***Mắt lá buồn thao thức,
Nghe gió hát tình ca của lá.
Hỏi tim gió rong ruổi nơi đâu
Để tóc bờ tre mơn man giấc ngủ?***

***Dưới nắng hè, tiếng gà trưa
Ngập ngừng đôi cánh võng
Gần nhau trong tác gang
Mà nghìn trùng xa cách...***

***Hoàng hôn nguyên sơ trốn vào giấc ngủ
Ao vuông bờ rộng thiếu tình ai...
Sông Cổ Chiên hiền, dòng trong dòng đục
Hoa lục bình tím nhớ cả bờ sông.***

***Trời miền Tây Nam rất nắng
Mà lòng em cứ mưa
Đêm đêm em đếm sao trời
Lặng nghe hơi thở nồng nàn của anh***

***Đây, trong tiếng lá, trong lời của gió
Em là lá, vẫn là lá
Còn anh như gió, dáng lãng tử không về
Vui buồn làm rơi rụng một nhành sao...***

Bài thơ mang một nỗi buồn nhẹ nhàng nhưng cũng thật sâu lắng ấy đã gợi lại một kỷ niệm từ 27 năm về trước. Dưới tán lá của một vườn cây xanh mát bên dòng sông Cổ Chiên, những chiếc võng đu đưa trong những cơn gió dào dạt thổi về... Một nỗi buồn chân thực, pha chút xót xa dù cũng le lói hy vọng. Nhưng hy vọng ấy chỉ là ảo vọng và điều đó đã được dự cảm trong những câu thơ có phần cay đắng: *Gần nhau trong tác gang/ Mà nghìn trùng xa cách. Đẽ rồi Trời miền Tây Nam rất nắng/ Mà lòng em cứ mưa*

Bây giờ lại đến tháng Tư. Đã 27 năm trôi qua kể từ trưa Hè ngày ấy. Cuộc tình đã trôi xa hơn một phần tư thế kỷ mà sao tiếng gà gáy ban trưa và tiếng võng đu đưa vẫn còn nhói nhói trong lòng. Bến sông ấy, con phà ấy và dòng sông Cổ Chiên bây giờ chắc đã khác xưa nhiều lắm. Nhưng màu tím của hoa lục bình và tiếng gió thổi qua sông thì chắc là vẫn thế - lặng lẽ mà nồng nàn, dào dạt mà lắng đọng. Đẽ rồi từ đó, mỗi giờ lại bài thơ của em lại bỗng thấy vời vợi nỗi nhớ về một miền ký ức - nơi đã có những ánh mắt ngập ngừng; có những bàn tay lặng lẽ tìm nhau trong một trưa hè nóng bỏng và đã để lại trong mỗi cuộc đời chúng ta những nỗi niềm không bao giờ phai nhạt.

Và vì thế, xin cảm ơn em về những vần thơ và những ngày xa xưa ấy!

Tháng 4/2024

LTKT